

9.12.

Die quodā enī sc̄us martinū celebr̄t̄ b̄t̄s p̄cti
 vidit dya^o in eccl̄a p̄cta hōm̄ resēb̄ntē que ibi
 int̄m fīeb̄nt̄. ridendo loq̄ndo surrando ac alio modo
 et q̄a hōes in disciplinari pl̄ma p̄cta q̄misant̄ ideo de
 fecit p̄gamenū. volens aut̄ illud p̄tendē manib̄s et
 pedib̄ nō nō et ore s̄ cū illd sic extendet rupit p̄ga
 menū et fortiter collisit caput i p̄tem ut sibi videbat.
 ideo hoc videns b̄t̄s brictius p̄rupit in risū nimium.
 Et p̄ b̄t̄s ōmartini corripuit istū p̄missarū celeb̄t̄iones.
 Qd cū b̄t̄ ōmartino retuliss̄ visionē illā q̄urauit dya^o
 vt dicet̄ q̄ tā sedulo i tali sc̄d loco et hōz resēpiss̄. Ille
 vo retulit se sc̄pisse p̄cta q̄ pl̄ma ab hōib̄ int̄m p̄cta
 hūs vo auditis b̄t̄s martini i pdicacione illos corpiens ho
 mines sup̄ sua in solencia hoc q̄ pl̄mū edificati ad disci
 plinam meliorē mutati sunt. // Qd angelus ob

Avit quida pegn^o // sc̄ut nares de luxia.
 mortuū i nemore et misit d̄s angelū suū ad sepellien
 dū illū. Qd assumens sibi quida hemita valde bonū virū
 vt uiuaret ipm̄ sepellire. Cum aut̄ uiueniret ad cadaver
 mortui angelo odor pegni iam mortui bñ redolunt ita qd
 odorē dulce fūciret. Ipso dō sepulto cū iam reuteretur
 ad hīaculum hemite obum̄ huic ut quenda uiuene eq̄tan
 tem sup̄ eq̄ suū valde p̄ciosū hīatem sellam de auratam
 et ceraona flōz sup̄ capite suo. Qd uiso anglo obſeruit
 nares ne fetore illius fūciunt̄. erat. n. luxiosus valde
 Tūc mirat̄ hemita q̄siuit q̄ e hic obſerz nareſ app̄
 illū et odor apud hōes bñ redolerz et nō pot̄ obſerueret
 apud cadav̄ mortui q̄ apud hōes fete phibent̄. Qd re
 spondit. Caro cui libz sc̄i hōes ē suauissimi odoris coram
 deo s̄ p̄ctor fēz corā deo q̄ hōes nō fūciunt̄ s̄ tm̄
 deus et qbz uolunt̄ reuelare. De infidelitate
 p̄lōz et p̄entes.